

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ جون ۲۰۲۲

تقویت خط طالب به وسیله "عبدالله عبدالله"!

شنبه - ۲۱ جوزای ۱۴۰۱ - کابل: از آن جایی که با تأسف سرخط تمام خبرهای افغانستان را برگشتن "عبدالله عبدالله" از هند به افغانستان می سازد، من هم یادداشت امروز را به بحث در همین مورد اختصاص داده ام:

۱- از مجموع حاکمیت نظام دار و تازیانه ملا سالار بر افغانستان "عبدالله عبدالله" یکی از اشخاصی که در طی بیست سال گذشته همیشه یکی از افراد رأس حاکمیت بوده است، حدود ۸ ماه آن را در افغانستان و تقریباً چیزی بیشتر از یکماه را در هند به سر برده است. تا جایی که از مطالعه و مشاهده جریانات ماه های اخیر بر می آید در تمام این مدت نه حضور "عبدالله" کدام مؤثریت مثبت و یا منفی به حال طالب و یا مردم داشته و نه هم غیابتش. یعنی به واقعیت کلمه "بودنبودش" هیچ نوع تأثیر مثبتی بر زندگی مردم نداشته است که طالب بخواهد و یا بتواند از نبودنش به نفع خود استفاده نماید.

۲- این بی تأثیری حضور و غیاب "عبدالله" وابسته است به شخصیت و سلوکی که وی در تمام این ۴ دهه از خود به نمایش گذاشته است. یک انسان بی خاصیت، تیغ بی برش، انسانی که به مانند مایعات به هر ظرفی که انداخته شود، شکل همان ظرف را می گیرد، یک خاین به دوستان و همقطاران، به مردم، و به افغانستان، یک فاحشه سیاسی که پول بیشتر نوبت و بستر بعدی اش را تعیین می نماید و سرانجام یک دجال واقعی که با هر چرخش، صد ها و هزاران نفر را به بیراهه کشانده است.

۳- هرچند مسافرتش به هندوستان ظاهراً به غرض دیدار خانواده بود، مگر در عقب این بهانه انجام مأموریتی بود که از جانب طالب به وی سپرده شده بود. "عبدالله" ضمن یک سازش مطلقاً مخفی از طرف طالب وظیفه گرفته بود تا در ازای حفظ تمام جایداد ها و خانه هایش و دادن حق رفت و برگشت و دریافت حقوق ماهوار دالری بلند، در هند دو کار را انجام دهد:

*- تلاش بورزد تا مناسبات نظام ملاسالار با هند را در مسیر آستی و همکاری قرار دهد. نیاز طالب به انجام این امر، بیشتر از آن که خود کشور هند باشد روابط محکم و ناگسستگی هند با گروه شانگهای و از همه مهمتر با روسیه و اطمینان به این که تا هند با طالب کنار نیاید، کشورهای آسیای میانه، گروه شانگهای به خصوص روس ها طالب را به رسمیت نخواهند شناخت، طالب را وادار می ساخت تا از انسان بی خاصیت ودلال محبتی چون "عبدالله" کمک بخواهد؛

*- دومین خواست طالب از هند به وسیله "عبدالله" اطمینان به این که دولت هند از "پسر مسعود" و قیل و قال وی حمایت نخواهد کرد بود، امری که خود "عبدالله" هم با تمام قواء می کوشد تا عرصه عملیات و مانور "پسر مسعود" را تنگ و تنگتر بسازد، زیرا خوب می داند رونق بازار وی، نان را از دسترخوان خودش کم می سازد.

۴- تا جایی که از لا به لای گزارشات روز های اخیر و مغالزه دوامدار بین جناح های مختلف طالب با هند بر می آید، می توان گفت "عبدالله" قادر شده است قسمت اول مأموریتش را موفقانه انجام دهد، این که در قسمت مأموریت دوم تا چه اندازه موفق بوده است، با در نظر داشت این که اولاً هند بر طالب اطمینان کامل ندارد و در ثانی کشور هندوستان از موضع یکی از کشور های بزرگ منطقه و جهان در قبال افغانستان مواضع خودش را دارد، می تواند در آینده معلوم شود.

۵- خلاف تصور ساده اندیشان که فکر می کردند وقتی پای "عبدالله عبدالله" به خارج برسد دیگر بر نخواهد گشت، "عبدالله" با برگشتن خود ثابت ساخت که هنوز هم می تواند به مثابه یک مأمور جهت انجام وظایف سود مند باشد. یعنی به همان سان که با رفتنش گوشه ای از کار طالب و نظام ملاسالار را که به گردن گرفته انجام داد، اکنون با برگشتنش به افغانستان، عملاً باعث تقویت خط طالب که جذب نیروهای خود فروش و وطنفروش به اصطلاح افغان از سراسر جهان و استفاده ابزاری از آنهاست، شد.

هموطنان گرامی!

"عبدالله عبدالله" که از همان آغاز نوجوانی با خود فروشی و خیانت به وطن امرار حیات نموده، این را خوب می داند که خریداران تا زمانی حاضر اند به وی پول بدهند که قابل استفاده باشد. هرگاه بخواهد از افغانستان برای همیشه بیرون شده و در کدام کشور پناهنده گردد، از آنجائی که برای کشور های خریدار دیگر بی ارزش خواهد شد باید این آمادگی را داشته باشد تا یا از ذخایر خودش مصرف نماید و یا این که با کمک هزینه ناچیری که برای پناهندگان می دهند، زندگانی نماید و این چیزی نیست که وی بتواند با آن کنار آید، زیرا از قرار معلوم قیمت یک دست پیراهنش، برابر راست با یک ساله کمک هزینه برای پناهجویان.

از همین رو به مثابه یک تاجر و فروشنده موفق، بازاری را جست و جو و انتخاب می نماید که متاعش را با پول بیشتری خریدار باشند و این بازار فعلاً حاکمیت نظام دار و تازیانۀ ملاسالار است. قابل ترحم آنهایی اند که علی رغم خیانت متواتر "عبدالله" هنوز هم چشم امید به وی بسته از این توله سگ جهادی انتظار دارند تا با طالب خصومت و دشمنی نمایند. این بیچارگان تا حال درک نکرده اند که "عبدالله" یک فاحشه سیاسی است و بستر بعدی اش را مقدار پول خریدار تعیین می نماید.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!